І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXV. Ч. 1. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 2-го СІЧНЯ 1958 ЦЕНТІВ 5 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 2, 1958 No. 1. VOL. LXV.

БІЛИЙ ДІМ ВИМАГАТИМЕ БІЛЬЙОНА ДОЛЯРІВ НА ВИШКІЛ ВЧИТЕЛІВ І НАУКОВЦІВ

Маріон Б. Фолсом

Вашингтон. — На пресовій конференції, влаштованій у Білому Домі в понеділок 30 грудня ц. р., виступив секретар здоров'я, виховання і добродійности Маріон Б. Фолсом із повідомленням, що президент Айзенгавер прийняв із захопленням випрацьований його департаментом 4-річний плян допомоги для виховних цілей і вишколу науковців та вчителів. Кошти цього пляну, що передбачає дотації для різних наукових установ і шкіл і крім того яких 10,000 стипендій для студентів і 1500 наукових субвенцій для кандидатів на вчителів, виноситимуть суму 1 більйона долярів у 4 роках. Відбулася ця пресова конференція після наради Фолсома з през. Айзенгавером, який перебуває на вакаціях у Ґеттисбурґу, де він працює над своїм зверненням про Стан Унії, що його він має виголосити після відкриття цьогорічної сесії Конґресу в дні 9 січня. Виступаючи на пресовій конференції разом із пресовим секретарем Президента Джеймсом Ґаґерті і передаючи журналістам спеціяльно приготоване меморандум в цій справі, Фолсом сповістив, що уряд передасть цей плян на апробату Конґресу вже в січні цього року і сподівається, що в сучасній ситуації цей плян буде прийнятий без спротиву. Спеціяльні дотації в сумі 64,500,000 річно передбачені в цьому пляні для Крайової Наукової Фундації і на ведений та підтримуваний нею вишкіл молодих наукових сил. В загальному на протязі чотирьох років з фондів асиґнованих на здійснення випрацьованого урядом пляну були б видані понад 45 тисяч стипендій. В меморандумі про цей плян підкреслено його надзвичайну важливість для державної безпеки ЗДА у майбутньому, але немає в ньому ніякої згадки, що подиктований він теж й останнім досягненням Совєтів у ділянці наукового і технологічного виховання. Стипендії уділювані в рямцях цього пляну одержуватимуть здібні і заавансовані учні з усіх американських шкіл і приватних і парохіяльних і публічних.

ОЦИМ ПОДАЄМО ДО ВІДОМА ГОЛОВНИХ ТА ВІДДІЛОВИХ УРЯДОВЦІВ І ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО

XXIV ЗВИЧАЙНА КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться в місті

CLEVELAND, OHIO

ПОЧИНАЮЧИ ВІД 26-го ТРАВНЯ (May) 1958 РОКУ

Постанови статуту УНСоюзу щодо вибору делеґатів на конвенцію, кваліфікацій делеґатів, числа делеґатів з поодиноких Відділів і повновластей делеґатів є такі:

Вибір делеґатів і їх заступників має відбутися впродовж 60 днів від дня проголошення конвенції. Маючи на увазі, що конвенцію проголошено 2-го січня 1958 року, 60-денний реченець для вибору делеґатів і їх заступників скінчиться 3-го березня 1958 року.

Делеґатів і їх заступників вибирається більшістю присутніх голосуючих членів на зборах. Коли є більше, ніж два кандидати на одного делеґата, що має бути вибраний, тоді кандидат, що дістав найбільше число голосів, хоч би навіть менше як виносить більшість приявних на зборах членів, має бути вибраний делеґатом. Делеґати і їх заступники мусять бути вибрані разом, і то тільки на звичайних місячних зборах у січні або в лютому. Це значить, що для вибору делеґата не можна скликати спеціяльних зборів, ані теж не можна вибирати, наприклад, делеґата на одних зборах, а його заступника на других. Якщо делеґат не зможе взяти участи в конвенції, його місце займе заступник. Коли Відділ має більше делеґатів, місце перешкоджених займуть заступники по черзі найбільше одержаних голосів при виборі.

На зборах можуть бути приявні і голосувати за делеґатів і їх заступників тільки правосильні члени УНСоюзу. Правосильним членом є такий член, що платить вкладки за своє забезпечення в УНСоюзі. Тим самим член, що відійшов на безплатне продовження, або виплачене забезпечення, або є суспендований, не може бути присутній на зборах і не може голосувати.

Голосування за делеґатів і їх заступників має відбутися через піднесення рук, хібащо більшість приявних членів зажадає голосування бальотами.

Делеґатами і їх заступниками можуть бути вибрані тільки ті правосильні члени УНСоюзу, які сповнили всі обов'язки супроти УНСоюзу, мають всі кваліфікації урядовців Відділу, є не менше як шість місяців членами цього Відділу, що його мають заступати, до дня розпочаття конвенції, мають понад 21 рік життя, є українського походження і не є головними або відділовими урядовцями або аґентами якоїнебудь іншої подібної організації чи компанії.

Відділи, що мають сімдесят п'ять членів, управнені до вибору одного делеґата з одним голосом; Відділи, що мають більше як сімдесят п'ять, але менше як сто п'ятдесят одного члена, управнені до вибору одного делеґата з двома голосами; Відділи, що мають сто п'ятдесят одного або більше, але менше як триста одного члена, управнені до вибору двох делеґатів з чотирма голосами; Відділи, що мають триста один або більше, але менше як тисяча п'ятсот одного члена, управнені до вибору трьох делеґатів із шістьма голосами; Відділи, що мають тисяча п'ятсот одного і більше членів, управнені до вибору чотирьох делеґатів з вісьмома голосами.

Відділ, що має менше як сімдесят п'ять членів, може злучитись з іншим Відділом, що також має менше як сімдесят п'ять членів, і коли так обидва злучені Відділи матимуть разом сімдесят п'ять членів, тоді вони будуть управнені до вибору одного делеґата з одним голосом. Одначе, коли обидва злучені Відділи матимуть сімдесят шість або більше членів, у такім випадку ці два злучені Відділи будуть управнені до вибору одного делеґата з двома голосами. Якщо обидва Відділи не умовляться добровільно інакше, той Відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делеґата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Нові Відділи мають право до вибору делеґатів і їх заступників тільки тоді, коли такі Відділи були зорганізовані перед 31-им травня 1957 року.

Відділ, що не заплатив усіх вкладок і належитостей до каси УНСоюзу, не буде управнений до вибору делеґата чи делеґатів.

Повновласті делеґатів і їх заступників мають бути прислані до Головної Канцелярії УНСоюзу впродовж 10 днів по виборі делеґатів, але не пізніше, як за 60 днів перед конвенцією.

Завваги: Згідно з рішенням XXIII Конвенції, Головний Екзекутивний Комітет, ствердивши наперед ще перед конвенцією загальну суму конвенційного фонду та приблизне число делеґатів, має повідомити всі Відділи перед виборами делеґатів про можливу висоту дієти делеґата, щоб кожний кандидат на делеґата знав про це та рішився, чи йому калькулюється кандидувати. Маючи це на увазі, подаємо до відома наступне:

З кінцем грудня 1957 року конвенційний фонд начисляв $96,000, тоді коли всіх делеґатів на конвенції буде біля 425. З цього конвенційного фонду передбачується виплати коштів подорожей та коштів у дорозі на конвенцію на приблизну суму $33,250. Решта $62,750 припала б на дієти 425 делеґатів на 6 днів часу тривання конвенції, що у висліді виказує, що дієта делеґата на цій конвенції виноситиме по $25.00 денно.

Джерзі Сити, Н. Дж., дня 2-го січня 1958 року.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ:

Д. Галичин, головний предсідник
М. Пізнак, заступник гол. предсідника
Геновефа Жеребняк, заступниця гол. предсідника
Р. Слободян, головний касир

ЗДА Й СССР ПОГОДИЛИСЬ ЩОДО ОБМІНУ ІНФОРМАЦІЯМИ

Вашингтон. — Між З'єдиненими Державами й Совєтським Союзом прийшло до засадничої згоди щодо виміни інформацій з різних ділянок протягом цього 1958 року — повідомляє американська преса. Переговори про це велися впродовж останніх 9-х тижнів у Вашинґтоні між державним департаментом і совєтським амбасадором Зарубіном, який, зрештою, в половині січня залишає своє становище, відкликаний до Москви. Осягнене порозуміння стосується таких справ: 1) обмін науковими інформаціями, щодо яких має прийти ще докладна специфікація, 2) обмін промисловими спеціялістами з ділянок металюрґії, автомобільного промислу, ґірництва, хемічного промислу, радіового, електротехнічного, машинового і плястикового, 3) обмін делеґаціями фахівців для студіювання домобудівництва, міського плянування та будови мостів, 4) обмін сільсько-господарськими фахівцями, врешті обмін культурно-освітніми діячами, студентами, артистами, журналістами й спортовими дружинами. Переговори ведуться ще про облегшення летунської комунікації та обмін виставами про користування атомовою енерґією для мирних цілей. Зате не осягнено совєтської згоди на припинення приглушування американських радіо-передач, ані теж щодо обміну радіо-телевізійними передачами і фільмами. Совєти висловили теж „застереження" проти американського пляну влаштувати на Московському Ярмарку в 1958 році павільйон харчового „супермаркету" (ясно, що це була б дуже неприємна большевицькому урядові сенсація для совєтських громадян, які не мають уявлення про американські харчові крамниці!). З офіційного американського джерела підкреслено, що осягнено щойно „в принципі" порозуміння, що його куди трудніше буде сформулувати в детайлях. Це не буде договір про „свобідне суперництво ідей", як про це говорено на Женевській конференції „на вершинах", а про вможливлення на приїзд до ЗДА кількохсот москалів і виїзд стільки сама американців до СССР, щоб познайомитись тут і там з досягненнями в тих самих ділянках знання і мистецтва. Все ж, коментують часописи, цей навіть обмежений договір про пожвавлення зв'язків в ділянках науки, мистецтва і спорту, буде „переламанням ледів" після того, як від часу подій на Мадярщині настав повний застій в американсько-совєтських взаєминах. Чи воно матиме які наслідки на політичних взаєминах — покищо невідомо.

Саймінґтон домагається повних інформацій про збройні сили країни

Вашинґтон. — Демократичний сенатор із Міссурі Стюарт Саймінґтон заявив, що уряд повинен виявити повну правду про стан збройних сил країни. Якщо це не станеться, то це матиме шкідливий вплив на „розв'язку тих всіх завдань, які стоять перед нами" — казав сенатор. Саймінґтон не є вдоволений із заяви секретаря Білого Дому Джеймса С. Ґаґерті, який недавно твердив, що звіт комісії Гейтера не стверджує того, що ЗДА є слабші від СССР. „Американський нарід має право знати всі факти, якщо виявлення тих фактів не дасть користи ворогові." Сенатор Саймінґтон заявив, що під час побуту в своєму стейті ствердив, що нарід хоче почути навіть неприємні факти про стан озброєння ЗДА, бо тоді буде знати, що треба дійсно великих пожертв на те, щоб скріпити збройні сили країни. — Сенатор Саймінґтон заявив, що буде старатися про перевибір в 1958 році. Саймінґтон має 56 років і під час президентури Гаррі С. Трумана був секретарем летунства, а на Конвенції в 1956 році дістав був 45.5 голоса від делеґатів із 9-ох стейтів. Дехто вважає його за можливого кандидата на президента в 1960 році, але інші не беруть його кандидатури поважно, бо перед ним є поважніші кандидати, такі як сенатори Джан Ф. Кеннеді, Альберт Ґор і Кіфовер, або навіть і Адлей Е. Стівенсон, який, як гадають, погодився б кандидувати третій раз.

Мальта грозить зірванням зв'язків з Англією

Валетта. — Парлямент на Мальті прийняв одноголосно пропозицію, зголошену прем'єром Дом Мінтофом, що коли англійський уряд спричинить безробіття для мальтанських портових робітників, то Мальта зірве зв'язки з Англією. Мальта є англійською колонією від 1814 року, але має широку автономію з місцевим урядом і парляментом. Ціле населення трьох невеличких островів на Середземному морі, з яких найбільший острів Мальта, положений за 60 миль на південь від Сицилії, нараховує 314,000 осіб. В англійських доках у Валетті працює 14,000 робітників. Останні ощадностеві реформи, що їх переводить англійський уряд, передбачують закриття мальтанських доків, що було б великим ударом по населенню тієї країни, тим паче, що після втрати Англією Суезу й Цейльону та у зв'язку з неспокоєм на Кипрі — Мальта є найважливішою морсько-летунською базою Англії на середземноморському шляху на Схід. Безпосередньою причиною до тієї гострої мальтанської парляментарної резолюції став лист англійського міністра колоній Леннокса Бойда до мальтанського прем'єра Мінтофа, в якому англійський міністер твердить, що Англія не має обов'язку дбати за стан затруднення мальтанців.

„Жадний американський президент не заризикує почати війну" — каже ген. Ґровс

Стемфорд, Конн. — Емеритований генерал поручник Леслі Р. Ґровс заявив в пресовому інтерв'ю, що „жадний американський уряд і жадний американський президент не возьмуть на себе того риску, щоб почати нову війну при допомозі військового нападу". На думку генерала Ґровса це становище ЗДА має велику некористь для цієї країни під військовим оглядом, бо перша атака — це велика частина успіху в цій війні. Але це становище ЗДА має й ту користь, що СССР знає, що війни не буде, якщо самі комуністи її не зачнуть, і тому світ досі живе в мирі. Але таке становище ЗДА змушує нас вести перед в озброєнні подібно як герой-піонер в оповіданні Фелімора Купера, який постійно випереджував індіян, які його здоганяли, і тим способом урятував своє життя.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС РОЗГЛЯНУВ І ВИРІШИВ РЯД АКТУАЛЬНИХ СПРАВ

Джерзі Сити. — Минулого понеділка, 30 грудня 1957, тут у приміщеннях головної канцелярії УНСоюзу відбулись чергові наради Екзекутивного Комітету цієї організації, розглянувши та вирішивши ряд важливих справ. В нарадах взяли участь гол. предсідник Д. Галичин, заст. гол. предсідника М. Пізнак та гол. касир Р. Слободян, а четвертий член Екзекутиви, заступниця гол. предс. п-ні Геновефа Жеребняк, що не могла бути приявна на нарадах з уваги на фізичну недиспозицію, телефоном висловила свою опінію в поодиноких справах. Із важливіших проблем розглянено і вирішено:

1. Проголосити, згідно з постановами статуту, 24-ту Головну Конвенцію УНСоюзу, що має відбутися в Клівленді, Огайо, з кінцем травня 1958.

2. З кінцем грудня закінчити однорічну передконвенційну кампанію організації нових членів та в січневому числі „Трибуни УНС" проголосити її остаточні висліди і підсумки.

3. Негайно проголосити нову, вже конвенційну організаційну кампанію, що повинна тривати від 1-го січня до 30-го квітня 1958 року та ціллю якої буде дати в подарунку найближчій конвенції УНС, яка відбудеться з кінцем травня в Клівленді, бодай 1,500 нових членів. У цій новій, спеціяльно конвенційній кампанії, яка буде проголошена офіційно в черговому числі „Свободи", признається такі самі нагороди за організаційні успіхи, як і в тількищо закінченій кампанії.

4. Ствердивши, що впродовж останнього чверть року всі нові касові впливи УНС в сумі $417,000.00 були інвестовані в гіпотеках (морґеджах), рішено продовжувати таку встановлену Головним Урядом УНС інвестиційну політику, маючи при цьому на увазі кожночасний стан економіки країни і тенденції її розвитку, отже і звертаючи увагу на добірність гіпотек. Крім того, впродовж того самого часу закуплено також канадійських бондів за $95,000, як покриття на забезпеку грамот, виданих членам УНС в Канаді.

5. Вирішено ряд проблем, зв'язаних з виданнями УНСоюзу, з оселістю УНС „Союзівкою", зокрема з підготовою до дитячої оселі в найближчому сезоні та ін.

Нарадами проводив гол. предсідник Д. Галичин.

● **Департамент оборони** повідомляє, що 31-го серпня 1957 р. ЗДА мали закордоном (не враховуючи американських територій і посілостей) 748,283 військового персоналу. Між ними було 94,376 неамериканських громадян.

„Ню Йорк Таймс" проти совєтської демагогії й імперіялізму

Ню Йорк. — Відомий американський щоденник „Ню Йорк Таймс" у своєму редакційному коментарі, написаному з приводу азійсько-африканської конференції в Каїро п. н. „Московський скляний палац", підкреслив демагоґію й облудність совєтських виступів і пропаґанди на цій конференції, зокрема совєтських вимог незалежности для різних азійських й африканських народів і гасел таких, як Альжирія для альжирців. З таким самим правом — стверджується в згаданому коментарі — можна пропаґувати гасло Узбекістану для узбеків, Казахстану для казахстанців і т. д. Якщо Москва справді є таким противником імперіялізму, то чому вона не дасть незалежности країнам і народам, завойованим російськими царями і їх наслідником Сталіним? Невже не заслуговують на свободу разом з азійськими і африканськими народами такі народи, як латвійці, литовці, естонці, українці, білоруси, молдавани, вірмени, грузини? Закінчується коментар заввагою, що й азійські та африканські народи не є такі наївні і несвідомі правди, як це могло б здаватися Москві.

В Ізраїлі криза уряду

Єрусалим. — Ізраїльський уряд Давида Бен Ґуріона подався до димісії внаслідку неможливости узгіднити гострий спір, що виник у зв'язку з пляном Бен Ґуріона вислати спеціяльну політичну місію до Західньої Німеччини, з якою Ізраїль не має дипломатичних взаємин. Бен Ґуріон зажадав був, щоб два міністри з лівої партії Ахвуд Авода, які зрадили той плян прем'єра пресі і викликали цим публічну сензацію, подались до димісії. Вони відмовились, а мериторично проти того пляну Бен Ґуріона висловилась ще партія Мапай, також приналежна до урядової коаліції. Тому ця коаліція розлетілась. На 120 послів ізраїльського парляменту Бен Ґуріон, який з дворічною перервою ввесь час існування ізраїльської держави був її прем'єром, розпоряджає акуратно 61 послом, отже одним голосом більшости. Сподіваються, що він включить до урядового бльоку невеличку партію релігійних ортодоксів, щоб мати тривкішу більшість. Названі вгорі дві ліві партії поручають строгу „невтральність" Ізраїлю і противляться зв'язуванню Ізраїлю з західнім бльоком НАТО, як теж затіснюванню взаємин з Західньою Німеччиною.

Комуністи пляново підготовляють захоплення влади в Індонезії

Якарта. — Комуністична партія Індонезії ще в грудні 1955 року видала в Індії брошуру, призначену для своїх членів, в якій докладно вказано шляхи, як помалу підготовити захоплення влади в свої руки. У цій книжці говориться докладно про насичування своїми членами рядів Націоналістичної партії, яка тоді було при владі, про підривну роботу в різних організаціях, про підготовлювання робітничих організацій до захоплювання в свої руки різних фабричних об'єктів у відповідний момент та про ширення хаосу, що його треба використати для своїх цілей. Американська Інформаційна Аґенція використовує тепер ту брошуру, що її автором є Діпа Нусантара Айдіт, генеральний секретар комуністичної партії Індонезії, щоб вказувати на дволичну роботу комуністів: своїх членів вони вишколюють у підривній праці та приготовляють їх до зроблення перевороту, а назверх, перед народом притворяються льояльними режимові громадянами, з якими треба „співіснувати". Комуністи становлять тепер другу найсильнішу партію в Індонезії. В теперішньому протиголляндському рухові опановані комуністами робітничі ради захоплювали в свої руки голляндські фабрики і банки.

В АМЕРИЦІ

● **Жидівська Світова Академія,** яка знаходиться в Ізраїлі, але Управа якої міститься в Ню Йорку, в неділю 5-го січня відзначить колишнього президента Гаррі С. Трумана своєю нагородою — бронзовою статуеткою Мойсея, який дістає 10 Заповідей Божих — за „духовий вклад в справу поступу людства" і за „працю для Ізраїлю".

● **Віце-президент Ричард М. Ніксон** заявив журналістам, що державний секретар Джан Фостер Доллес — це „найпродуктивніший дипломат в новій американській історії". Одночасно демократичний сенатор Естес Кіфовер сказав, що „Доллес не розуміє теперішніх подій у світі, і добре було б для нас і вільного світу, якби він залишив своє становище".

● **Канадійський департамент** іміґрації обрахував, що цього року коло 12,000 осіб із ЗДА переселилося до Канади. В 1956 році із ЗДА виїхало до Канади 9,777 осіб. Минулого року канадійський уряд вислав до ЗДА урядовців, щоб заохочували американців виїжджати до Канади, бо досі на кожних трьох канадійців, які переселювалися до ЗДА, тільки один американець виїздив до Канади.

● **Державний секретар Джан Фостер Доллес** в окремому листі відзначив 63-річного негра Вільяма Дж. Келлі, який 39 років працював у його департаменті як посланець. Свою працю почав Вільям Келлі 28-го грудня 1918 року і працював під 11-ма державними секретарями. 31-го грудня він відходить на емеритуру.

У СВІТІ

● **В Італії** святковано 27-го грудня ц. р. 10-річчя проголошення республіканського устрою. З цієї нагоди президент Джованні Ґронкі проголосив звернення до парляменту, а окрему заяву оприлюднив італійський уряд. „Батьком" італійської конституції є 80-річний Меуччіо Руїні, який був головою 75-членної конституційної комісії Національного Зібрання, скликаного після того, як італійський нарід у плебісциті висловився проти монархії — за республіку.

● **Аґа-хан,** новий 21-річний лідер 20-мільйонової секти ізмалітів посварився з своєю матір'ю, яка виступила проти його бажання одружитися з 17-річною мехіканською красунею, Сильвією Касаблянка. Обидві родини були присутні на лещетарських змаганнях в Кіцбіхелі, в Австрії. Аґа-хан раптом від'їхав сам-один до Швайцарії. На цю тему розписується міжнародна преса, ласа на такі „сенсації".

● **У Болгарії** постав гострий фермент серед письменників. На літературному зібранні кілька чільних письменників критикували партійну цензуру і називали „догматизм" гіршим за „ревізіонізм". Комуно-болгарський часопис „Літературний Фронт", під диктатом партійного секретаріяту, назвав тих письменників „зрадниками марксизму". Проти письменників сподіваються репресій.

● **У Бельгійському Конґо,** в Африці при аналізі води в так званому Зеленому Озері, французькі й бельгійські лікарі знайшли цікавий мікроб, з поміччю якого можна продукувати антиревматичну вакцину. З Парижу відлетіла до Конґо наукова експедиція з участю кількох видатних мікробіологів і бактеріологів, щоб дослідити цю справу. Назване озеро лежить на висоті 12,000 стіп.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса. "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВАЖЛИВИЙ РІК

Світ і ми з ним ставимо перший крок у новий, 1958-ий рік нашої християнської ери, маючи в душі і мислях той самий великий знак запиту, що завжди стоїть перед майбутнім: що буде? Правда, доба ворожбитів і астрологів проминула, а проте кожний з нас хотів би бодай здогадом відхилити краєчок заслони, якою відгороджене невідоме завтра від відомого сьогодні, щоб заглянути в те завтра. Інше діло, що не треба бути ворожбитом, щоб на підставі конкретних фактів минулого робити логічні висновки на майбутнє. І саме від таких висновків роїться в новорічних виданнях газет, посланнях державних мужів та заявах знавців і спеціялістів. Усі вони, базуючись на досвіді минулого та на існуючому фактичному стані, намагаються визначити бодай загальні межі дальшого політичного, господарського, науково-культурного та кожного іншого розвитку.

У цих загальних новорічних здогадах і передбаченнях варто звернути окрему увагу й на деякі наші справи, справи нашої американсько-української спільноти.

Очевидно, що найважливішою американсько-українською подією в цьому новому році буде проголошена в цьому ж числі на іншому місці вже 24-та з черги Головна Конвенція Українського Народного Союзу. Важливість цієї події наявна. Це ж бо збирається найвище законодавче тіло організації, що є основою Американської України. Конвенції УНСоюзу відбуваються, як відомо, щочотири роки, і на них понад півтисячі репрезентантів організації, — яка нараховує тепер понад 72,000 членів, має понад 20 мільйонів долярів майна і необнятий жадними цифрами ідейний та моральний капітал проведеної впродовж 64 років свого існування праці, — розглядатимуть упродовж тижня стан цієї організації, виберуть на найближчих чотири роки новий її найвищий провід, встановлять нові напрямні дальшої праці і визначать нові завдання. А від цих завдань залежатиме дальший розвиток та дальша доля самого УНСоюзу і всієї, нерозривно зв'язаної з ними української спільноти в Америці й Канаді та їх вклад у загальний розвиток, зокрема в розвиток української визвольної справи.

Це останнє буде наголошене фактом, що конвенція відбудеться тоді, як українці у вільному світі явно, а на рідній землі таємно відзначатимуть 40-ліття з того часу, коли український нарід передрішував „однині вовіки" жити у вільній, ні від кого незалежній, суверенній Українській Державі.

Конвенції Українського Народного Союзу, від тієї пам'ятної першої установчої конвенції в день „Батька своєї країни", 22-го лютого 1894-го року, коли вперше на американській землі пролунали слова українського національного гимну, завжди були подіями першої ваги. Наймаркантнішим доказом того могла б послужити попередня, 23-тя конвенція у Вашингтоні в 1954-му році, під час якої виступало 16 представників Конґресу і Уряду. Тим то і головно під знаком цієї нової конвенції УНСоюзу починаємо 1958-ий рік.

Крім конвенції УНСоюзу, матимемо в цьому році ще конвенції двох інших братерсько-запомогових організацій, як і загальні з'їзди двох наших центральних репрезентацій — Українського Конґресового Комітету і Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. Іншими словами можна сказати, що в цьому, 1958-му році на конвенціях, з'їздах і конґресах наших центральних установ вся Американська Україна перевірятиме свою працю, встановлюватиме пляни на ближче і дальше майбутнє та вибиратиме провід, який ці пляни повинен здійснювати. 1958-ий рік буде для нас, американських українців, таким роком, як ним є для всієї Америки кожний той четвертий рік, у якому вибирається президента країни, отже направду важливим роком.

Ясно, що в такому році ми повинні розгорнути всі свої сили та використати всі можливості, що їх маємо, щоб цей рік став для нас важливим не тільки самими подіями, але й успіхами. Це бо насамперед від нас залежить, з чим ми прийдемо на конвенцію УНСоюзу чи іншої організації, з чим прийдемо на Конґрес Американських Українців, на загальні збори ЗУАДКомітету і що на цих конвенціях та конґресах зробимо й вирішимо в користь нашої спільноти і нашої української справи. Рік тількищо починається, але час швидко минає, отже, не гаючи й хвилини, треба братися до праці, плянувати і вже — кажучи загально — починати використовувати ті великі можливості, що їх дає нам ця велика країна і її незрівнянна система. Саме в цьому відношенні бажаємо всім якнайкращих успіхів з початком цього нового календарного року.

РІК 1957 У МІЖНАРОДНІЙ ПОЛІТИЦІ

Весь минулий рік, як і попередній, проходив під знаком дальшого змагання між вільним світом та агресивним комунізмом під кермою Москви. Цей змаг був ще важчий і — на жаль — позначився минулого року дальшими успіхами Совєтів в ділянці як пропаґанди, так і реальних політичних впливів. Через те ще більше зросло напруження у широкому світі, всупереч постійним закликам до миру, роззброєння і „співіснування".

Розпочався 1957-ий рік у важкій атмосфері безпосередньо після двох великих західніх поразок з листопада попереднього року: розгрому мадярської революції та англійсько-французької воєнної авантюри проти Єгипту. Щоб залагодити незгоду в західньому фронті у зв'язку з тією англо-французькою виправою, наприкінці березня 1957 р. през. Айзенгавер і новий — після димісії Антоні Ідена — англійський прем'єр Геролд Мекміллен потвердили на Бермудській конференції тривкість союзу ЗДА й Англії. Проте, престиж Заходу був послаблений. Совєти не тільки не поступились ані на крок у справі Мадярщини, але ступнево здобули апробату на брутальну політику на Мадярщині від первісно невдоволених комуністичних проводирів Польщі, комуністичного Китаю і Юґославії. Водночас посилився московський пропаґандивний похід проти „західнього імперіялізму" в азійських і африканських країнах. Вправді не вдався просовєтський державний переворот в Йорданії, і молодий король Гуссейн у половині квітня тимчасово закріпив свій режим, зате в сусідній Сирії у половині серпня просовєтські військовики захопили фактичну владу в державі, яка стала новою централею впливів Москви на Середньому Сході і де Москва дістала монополь на постачання зброї і господарську допомогу.

Перевівши в серпні мин. року успішні спроби з міжконтинентальними ракетами, Совєти відчули себе настільки сильними, що, навіть не розглядаючи докладно західнього проєкту про міжнародне роззброєння, відкинули його в цілості з початком вересня на Лондонській конференції. Своє непримирливе, зачіпливе й напастливе становище вони у ще більшій мірі проявили на осінній сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, на якій відмовились від дальшої участи в новій Комісії у справах роззброєння, поки та Комісія не включає членів, що їх бажає собі Москва. Водночас Совєти стосували весь минулий рік дворейкову політику: шантажу, погроз, посиленого зброєння і наклепницької пропаґанди, з одного боку, та щораз нових закликів до „співіснування", до нової конференції „на вершинах", до затіснення торговельних і культурних взаємин — з другого. У своїх закликах про негайне припинення атомових дослідів вони постійно промовчували питання контролі, яка ґарантувала б дотримання такої умови, і не хотіли погодитись на припинення дальшої продукції атомового матеріялу для збройних цілей.

З початком жовтня минулого року самопевність Совєтів зросла до небувалої висоти, коли їм вдалося випередити Америку в вистреленні першого штучного сателіта Землі. Через місяць після того вони вистрелили другого сателіта. Ці совєтські „спутніки" дали Москві величезний пропаґандивний матеріял для европейських сателітних і азійсько-африканських народів. Водночас вони вказали на реальну загрозу для Заходу від посідання Совєтами таких сильних далекосяжних ракет, що їх можна використати у міжконтинентальній війні. Заалярмовані розвитком подій англійський прем'єр Мекміллен і през. Айзенгавер відбули наприкінці жовтня конференцію у Вашинґтоні, на якій вирішили перевести з'їзд прем'єрів та міністрів закордонних, військових і фінансових справ 15-ох країн НАТО. Такий з'їзд відбувся в половині грудня минулого року в Парижі з участю през. Айзенгавера та з прийняттям постанови про влаштування ракетних баз в Европі, але одночасно й про використання нових можливостей для переговорів з Совєтами. Соціялістичні прем'єри Норвегії і Данії виламались із солідарного погляду щодо необхідности ракетних баз в усіх країнах НАТО. Все ж Декларація принципів, проголошена Паризьким з'їздом, стала подекуди противагою для звернення, що його наприкінці листопада проголосили в Москві всі комуністичні партії, за вийнятком юґославської, про цілі й методи комунізму.

Наймаркантнішою рисою внутрішньосовєтської політики було вперте намагання Нікіти Хрущова закріпити свою владу, що йому й вдалося. Правда, проголошена ним у травні минулого року децентралізація управління совєтською промисловістю викликала частинний господарський хаос, що його використали противники Хрущова в партійному апараті. Але він зумів розправитись з ними: на початку липня домігся виключення з партії і з усіх відповідальних становищ Маленкова, Молотова Каґановіча й Шепілова. А в жовтні минулого року позбувся також потенціяльного суперника в особі маршала Жукова, якому у великій мірі завдячував свою перемогу над вищеназваною внутрішньою опозицією. Сьогодні Хрущов є безконкуренційним червоним царем, який щораз виразніше ступає слідами Сталіна.

Ось так минулий рік проходив під знаком загостреної холодної війни. Під враженням совєтських технологічних і пропаґандивних успіхів Захід отрясся з атмосфери самовдоволення. Запов\u0456дається збільшення зусиль в ділянках зброєння і наукових дослідів. Хоч Об'єднані Нації виявили свою повну безсильність розв'язати конструктивно проблеми Альжиру й Кипру, які є водою на млни совєтської пропаґанди про західній „імперіялізм та колоніялізм" і вносять дисонанси в ряди альянтів, проте наприкінці минулого року з'явились познаки, що обидві ці проблеми наближаються до мирної розв'язки. Коли балянс минулого року для Заходу не дуже світлий, то все ж постава Заходу супроти Москви й міжнародного комунізму така, яка віщує, що 1958-й рік — буде кращий.

Ярослав Курдидик

ПРОЄКТИ РЕФОРМУВАННЯ МІЛІТАРНОЇ СИЛИ ЗДА

Цілий світ опинився під своєрідною пресією поспіху. Простори маліють, віддалі скорочуються, і людство не всилі перевести з відповідною швидкістю змін у таких важливих справах, як воєнні доктрини, стратегічні засади та політичні реформи. І тому сучасний світ перебуває в парадоксальному положенні. З одного боку людство, заволодівши атомовою енерґією, дістало в свої руки недосяжні досі будуючі та руйнуючі можливості, а з другого воно все ще тупцює на перестарілих засадах і притримується різних правил, які вже перестають зобов'язувати і виходять з-під контролі. Людська ментальність не всилі достосуватися до всіх тих змін, що їх принесли останні роки, людська винахідливість немов би переросла спромогу розпоряджати усім тим і змушує наздоганяти втрачене. З особливою силою всі ці зміни відносяться до мілітарної ділянки, ставляючи, — як висловлюються військові знавці — багато справ коміть головою . . .

Відмирають або почнуть незабаром відмирати великі фльоти з важкими бойовими кораблями, велетенські радарові мережі, побудовані коштом сотень мільйонів долярів, летунські ескадрильї з десятками тисяч літаків найрізнороднішого бойового призначення або великі моторизовані з'єднання, що стають важким і неповоротним балястом для швидких і еластичних бойових маневрувань. Сьогодні провідною засадою усіх більших держав є — якнайкраща оборона, пристосована до всіх стратегічних змін і технічних досягнень, але позмозі в рямцях такого бюджету, який не спихав би державу до банкрутства.

У ЗДА іде тепер наполеглива праця в тому напрямі, щоб підсилити загальну оборону країни у якнайбільш раціональний спосіб. Між іншим, дуже цікаві щодо цього поради генерала Феллера, бувш. найближчого співробітника генерала Мек Артура, шефа штабу плянування при головній кватирі в операціях на Тихому океані. Ці поради зводяться в загальному до того, щоб максимум грошей приділити на повну модернізацію летунства через розбудову найрізнородніших ракет, а армію і фльоту зреформувати так, щоб вони стали якнайпродуктивнішими й найвидайнішими з уваги на їхню якість, а не кількість.

Чимало інших воєнних авторитетів поділяють думку ген. Феллера, виходячи з засади, що — з огляду на появу ракетної зброї необхідно провести основну перевірку дальшої розбудови американських суходільних баз та велетенської закордонної допомоги, які могли видаватися дуже корисними в минулому, але які не матимуть такої важливости в майбутньому. Вони обраховують, що пороблені в той спосіб ощадності дадуть понад два більйони долярів, які без шкоди для загальної оборони слід буде перекинути на розбудову ракет і на розвиток воєнних дослідів.

Ті, від кого залежить сучасна модерна мілітарна сила та її розбудова, шукають кожного придатного винаходу і слідкують за всіма інформаціями, які могли б піднести й підсилити американську національну оборону.

З невеликої брошури, яку видав „Оффіс оф текнікел сервіс" під заголовком „Фектс ебавт те нойшенел інвенторс консил" читачі довідуються, як то державні чинники заохочують приватних дослідників і винахідників, подаючи їм різні суґестії, в чому найбільш зацікавлений департамент оборони. У згаданій книжці подається цілу низку побажаних винаходів, які мали б вдосконалити або піднести воєнну силу в усіх можливих варіяціях. Деякі з них варто хоч би коротко переповісти з думкою, що може й між українцями знайдуться „добровільці", які зацікавляться цією справою:

Ділянка електроніки: винахід, який відвертав би або зменшував радарові замішання (джеммінґ); і другий, який допомагав би устійнювати кількість літаків у летунських бойових формаціях, показуючи на екрані їхні розміри.

Ракети, подорожі у космічних просторах, аеронавтика: Згущене пальне, кількість якого можна було б з точністю контролювати. Мотори для ракет, які після виконання своєї місії могли б самі себе нищити. Глушники для турбінових моторів. Збірники для пального, які не тріскали б під час вимушеного причалу літака. Пріспішення леґу гелікоптерів та спрощення їхньої летної контролі.

Механіка: Винахід для послаблення відштовху при пострілі з важкокаліброви гармат. Машини, що прокладали б легкі металеві мати на імпровізованих летовищах. Прилад, що автоматично переносив би засіки з кільчастого дроту, а також в разі потреби нищив їх. Малий апарат для розморожування у кліматичних умовинах Арктики і затяжного холоду.

Хемія: Речовина, яка могла б розігрівати механізм при температурі нижчій від точки замерзання. Сухі батерії, які не затрачували б вологости у температурах понад 175 ступнів. Малі, але дуже сильні світляні набої. Фотоапарат, який міг би робити знімки при місячному світлі. Легкі, але відпорні на високу температуру альяжі-металі. Речовина проти ржавіння металів, уживаних в летунстві. Мастила, які не розтоплюються при високих температурах.

Інженерські вдосконалення: Беззвучні електричні ґенератори і моторові човни. Потужні бульдозери з легких металів, які можна було б перевозити літаками. Віз, яким можна було б успішно перевозити вояків і боєприпаси в арктичних теренах. Мініятюрні апарати, які, залежно від потреби, могли б охолоджувати або огрівати вояка щонайменше 6-8 годин.

Пошукується також нових способів передавати вістки без уваги на ворога і — нові конспіративні методи шпигунства.

Воєнні фахівці стверджують, що вартість вояка у майбутньому залежатиме від того, наскільки він буде підготований для обслуговування скомплікованих військових механізмів. За найбільші труднощі у воєнній науці вважається факт, що під сучасну пору за відносно дуже короткий час воякцькі резерви „старіються". За останні десять років деякі з них утратили цілковито свою бойову вартість і на випадок війни були б лише гальмом в осягненні воєнних цілей. І саме над цією проблемою, якнайуспішніше „відмолодити" воякцькі резерви, ведеться у ЗДА наполеглива праця.

НАЙВАЖЛИВІШІ ПОДІЇ У 1957 Р.

У світі

СІЧЕНЬ

5 — Проголошення в Конґресі „доктрини Айзенгавера" проти комунізму на Середньому Сході.

10 — Димісія англійського прем'єра Антоні Ідена. Геролд Мекміллен наступником.

БЕРЕЗЕНЬ

12 — Міжнародна поліція ОН переймає окупований Ізраїлем обшир на Синайському півострові і в смузі Гази.

18 — Відкриття Лондонської конференції роззброєння.

24 — Конференція ЗДА й Англії на Бермудах.

25 — Підписання 6-ма західньо-европейськими державами умови про Евратом і спільний господарський ринок.

29 — Відкриття Суезького каналу для дальшого руху під контролею Єгипту.

КВІТЕНЬ

14 — Здавлення в Йорданії спроби лівого перевороту.

ТРАВЕНЬ

7 — Проголошення Хрущовим децентралізації управління совєтською промисловістю.

15 — Англія стала третьою державою, що має водневу бомбу.

21 — Упадок уряду Ґю Молле у Франції.

ЧЕРВЕНЬ

10 — Перемога Консервативної партії у парляментарних виборах в Канаді.

ЛИПЕНЬ

1 — Започаткування Міжнародного Геофізичного Року.

3 — „Вичищення" з центрального апарату компартії групи Каґановіча-Молотова-Маленкова-Шепілова.

СЕРПЕНЬ

17 — Просовєтський військовий переворот в Сирії.

26 — Проголошення Москвою успішної спроби з міжконтинентальною ракетою.

ВЕРЕСЕНЬ

5 — Постачання Йорданії зброї літаками ЗДА з уваги на події в Сирії.

6 — Повна невдача Конференції роззброєння в Лондоні.

10 — Початок совєтської пропаґандової кампанії проти Туреччини нібито в обороні Сирії.

15 — Перемога Конрада Аденауера у виборах в Західній Німеччині.

30 — Упадок уряду Бурже-Монорі у Франції.

ЖОВТЕНЬ

4 — Випущення Совєтами першого „спутніка".

16 — Відвідини королеви Єлисавети II в ЗДА.

25 — Конференція Айзенгавера і Мекміллена у Вашинґтоні.

26 — „Вичищення" маршала Георгія Жукова, військового міністра СССР.

ЛИСТОПАД

3 — Випущення Совєтами другого „спутніка".

6 — Фелікс Ґаяр третім прем'єром Франції протягом року.

22 — З'їзд комуністичних лідерів в Москві. Проголошення спільної заяви.

ГРУДЕНЬ

1 — Початок переслідування 50,000 голляндців в Індонезії у відплату за затримування Голляндією Нової Ґвінеї.

10 — Совєтська „мирна офензива" у зв'язку з заповідженим з'їздом НАТО.

У ЗДА

СІЧЕНЬ

20 — Інавґурація Д. Д. Айзенгавера на другу каденцію президента ЗДА.

БЕРЕЗЕНЬ

26 — Ревеляції в Сенатській комісії про зловживання

(Закінчення на 4-ій стор.)

РОСИСТА СТЕЖКА . . .

Росиста стежка понад рікою,
А в небі зорі — бери рукою,
Бери рукою, даруй дівчині...
Кує зозуля десь на ліщині.

Кує зозуля на довгі літа,
І перепілка до мене з жита:
— Чому ти ходиш?
Чому сумуєш?
Тебе хтось кличе,
хіба не чуєш?

Спинюсь, хвилину
одну постою.
Хлюпоче хвиля між осокою.
Ніхто не кличе, і не гукає,
Туман на плечі мені лягає.

— Поглянь, вже й зірка
над гаєм зійшла,
Спішив до тебе,
а ти не вийшла...
Мовчить зозуля в зеленім лузі,
Усе заснуло в усій окрузі...

Росиста стежка понад рікою,
Та не дістати зорю рукою.
Вона далеко, далеко — знаю,
Як серце тої, кого кохаю.

ГР. КРИВДА

ПОДІЇ З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В 1957 РОЦІ

СІЧЕНЬ

4 — Заклик Головного Уряду УНСоюзу в справі передконвенційної організаційної кампанії з ціллю побільшити членство УНСоюзу до 75,000 осіб.

— Появилось 1 число „Веселки", як окремого дитячого журналу, у трьох кольорах.

7 — Українці у вільному світі врочисто святкували Різдво Христове.
на 22 січня.

18 — Проф. Вадим Щербаківський, видатний український вчений, помер в Англії у 81 році життя.

19 — Український Конґресовий Комітет проголосив Заяву в справі українсько-польського кордону.

22 — Українці у вільному світі святкували скрізь (в тижні від 20 до 26 січня) 39-ті роковини проголошення державної самостійности і 38 роковини проголошення соборности українських земель. У Вашинґтоні в Конґресі проведено молитви за Україну митрополит УПЦ Іван Теодорович у Палаті Репрезентантів і єпископ Амврозій Сеніщин в Сенаті. Сенатор А. Смит зголосив відповідну резолюцію. Було дев'ять записів до Конґресового рекорду. В цілому ряді міст і стейтів у ЗДА (Ню Йорк, Ню Джерзі, Пенсилвенія, Коннектикат, 9 міст в Огайо, Массачузетс, Шикаґо в Илл., і ін.) відбулись офіційні „Українські Дні".

Гетьманич Данило Скоропадський, голова Гетьманського Руху на чужині, помер у 53 році життя у Лондоні.

26 — Загальні Збори НТШ у Ню Йорку. Головою обраний проф. д-р Роман Смаль-Стоцький.

ЛЮТИЙ

7 — О. д-р Петро Вергун, колишній Апостольський Візитатор для українців католиків у Німеччині з осідком у Берліні, помер в Ангорському поселку в Красноярському краї, на засланні в Сибірі.

26 — Лука Кизя, представник УССР, виступив з лайливою під адресою українців у вільному світі промовою на Генеральній Асамблеї ОН.

БЕРЕЗЕНЬ

6 — Екзекутивний Комітет Конференції американців центрального і східньо-европейського походження, зложений з 10-ох репрезентацій, відбув засідання у Ню Йорку, з активною участю українців. Голова — литовець о. Балькунас.

9 — Спільна Академія НТШ й УВАН в честь Т. Шевченка в Ню Йорку. Шевченківські свята в багатьох громадах.

9-10 — Річний з'їзд Організації Оборони Чотирьох Свобід України в Ню Йорку. Голова — проф. Іван Вовчук.

16-21 — IV сесія УНРади в Мюнхені. Виступлення з УНРади ОУН полк. А. Мельника. Голова УНРади — І. П. Багряний, голова ВОргану — М. А. Лівицький.

23 — Збори Дирекційної Ради ЗУАДК-ту у Филаделфії.

30 — 9-ті Загальні Збори хору „Думка" в Ню Йорку. Голова — інж. А. Осадца.

КВІТЕНЬ

5 — Микола Данильченко, віце-міністер фінансів за Гетьманату в Україні, помер у Покіпсі, Н. Й. в 71 році життя.

13 — Засідання Ради Директорів УКК в Ню Йорку.

24 — Фестиваль Національностей „Довкола світу в Ню Йорку", в Карнеґі Голл, з активною участю українців (хор „Думка").

26 — ред. В. Душник на авдієнції у президента Арґентини ген. Арамбуру в справі іміґрації до Арґентини українських втікачів.

27 — Активна участь українців в Парадах Льояльности на терені ЗДА.

27-28 — 5-ий З'їзд Об'єднання українців революційно-демократичного переконання в ЗДА (УРДП). Голова: Михайло Воскобійник.

29 — Звернення Марії Скоропадської-Монтрезор про перебрання „наслідчих прав і обов'язків" та керівництва Гетьманського Руху.

30 — Приїзд останніх 40 українських втікачів із західньої Европи за законом РРА заходами ЗУАДК-у.

ТРАВЕНЬ

5 — Григорій Герман, головний секретар УНСоюзу, помер в Мейвуді, Н. Дж., у 62 році життя.

— „Запорожська Січ", 155-ий Відділ УНСоюзу в Перт Амбой, Н. Дж., відсвяткувала 50-річчя існування.

8 — Активна участь Людмили Коваленко (Івченко) у загальних зборах Авторської Ліґи американських письменників у Ню Йорку.

9-12 — Конференція проводів Укр. Прав. Церкви в ЗДА і Укр. Греко-Прав. Церкви в Канаді у Бавнд Бруку і Филаделфії з участю 5-ох владик.

16 — „Гетьман України — Іван Мазепа" — нова англомовна книжка Кларенса А. Меннінґа, вийшла з друку стараннням і коштом УНСоюзу.

18 — Громадська нарада у Филаделфії делеґатів центральних установ для скоординування допомогової акції.

18-19 — Святкування в Торонто 25-річчя Українського Національного Об'єднання (УНО) в Канаді, концерт, бенкет з участю полк. А. Мельника.

19 — 50-річчя 254-го Відділу УНСоюзу в Ню Бритен, Конн.

19-26 — Академії з нагоди 19-х роковин смерти полк. Є. Коновальця (23 травня 1938) і 31-их роковин смерти Гол. Отамана Симона Петлюри (25 травня 1926).

24 — „З'їзд української демократії" в Ню Йорку для заснування Демократичного Українського Координаційного Центру Америки (ДУКСА).

26 — Фестиваль пісні і танцю Метрополітального Комітету Молоді в Ню Йорку.

27-29 — Річні наради Гол. Уряду УНСоюзу на Союзівці. Розподіл 18,500 долярів на народні цілі.

29 — Проф. Микола Глобенко, літературознавець, помер в Мужен біля Канн у Франції в 55-му році життя.

ЧЕРВЕНЬ

— Д-р Богдан Кобилянський з дружиною, обоє лікарі, народжені в Бразилії, гістьми в українських громадах в ЗДА.

— Вихід монументальної книжки „Буковина, її минуле і сучасне", Париж-Филаделфія-Дітройт.

1-2 — 10-та ювілейна Конвенція Української Православної Ліґи в Питсбурґу. Голова — Богдан Грицишин.

1 — З'їзд Українського Лікарського Т-ва в Америці, в Ню Йорку. Голова — д-р Ярослав Воєвідка.

1-2 — Річні наради Крайової Ради УКК в Ню Йорку (128 осіб).

2 — Урочиста наукова конференція НТШ в Ню Йорку, присвячена Вудро Вилсонові.

8 — 8-мі річні Загальні Збори Об'єднання американсько-українських ветеринарних лікарів у Шикаґо. Голова — Д-р І. Білоскурський.

8-9 — 7-ий з'їзд Т-ва б. вояків УПА ім. Т. Чупринки, голова — М. Грицков'ян.

10 — У парляментарних виборах у Канаді вибрано до федерального парляменту 6-х українців. Михайло Старр-Старчевський міністром праці в новому консервативному уряді Джана Діфенбейкера.

13 — 3-ій Конґрес Союзу Українських Студентських Товариств в Америці (СУСТА) в Кливленді. Голова — З. Кравець.

14-16 — 50-річний ювілей парохії св. о. Миколая в Шикаґо.

15 — Загальні Збори Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку. Голова — мґр. Гаврилюк.

— Відкриття пам'ятника Т. Шевченка роботи Ол. Архипенка на Союзівці, 10,000 приявних.

16 — Посвячення еп. Сенишином вугольного каменя під будову школи св. Юра в Ню Йорку на 1,600 дітей, коштом 2 мільйони долярів.

— Політична конференція американських приятелів АБН в Ню Йорку, 70 представників різних національних груп.

21 — Річні Збори УВАН в Ню Йорку. Голова — проф. М. О. Ветухів.

— Я. Стецько, голова АБН, на конференції Антикомуністичної Ліґи народів Азії у Тайпеї на Формозі.

23 — Відкриття в Глен Спей, оселі Робітничого Союзу, пам'ятника Івана Франка роботи Сергія Литвиненка.

22-23 — 10-та конвенція Організації Українсько-американських ветеранів на Союзівці. Командант — Еміль Сеньків з Филаделфії, Па.

24 — Д-р В. Ґалан, голова ЗУАДК, вернувся з двотижневої подорожі до Европи.

29 — Відзначення в Ню Йорку 10-річчя станиці ЗУАДК-ту в Ню Йорку.

29-30-1 липня — Зустріч українців Америки й Канади, Крайовий з'їзд СУМА.

ЛИПЕНЬ

4 — Д-р Ол. Тисовський, основник Українського Пласту, прибув з Відня до ЗДА й Канади.

7 — Бенкет-зустріч ОДВУ в Ню Йорку з участю полк. А. Мельника.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMMITTE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

В. Несторович

70-РІЧЧЯ Д-РА ОЛ. МАРІТЧАКА

Вшанувати за життя, а не щойно по смерти — ось правильна засада в відношенні до видатних громадян. Цією засадою керувався дітройтський Відділ Т-ва Укр. Правників, присвятивши свій 1-ший прилюдний виступ 70-річчю відомого громадського діяча, адвоката д-ра Олександра Марітчака. Відділ тільки недавно заснований. В тимчасовій його управі є: адв. Заплітний (голова), д-р Дужий, д-р Чавс, д-р Квітковський, мгр. Кудрик і мгр. Рижий. Треба завважити, що дебют Відділу ТУП перед ширшим громадянством Дітройту з бажанням відзначити важливий етап життя і трудів одного з найстарших колег - юристів, лишив добру пам'ять в учасників бенкету, що відбувся 30 листопада ц. р.

Д-р О. Марітчак народився 18-го вересня 1887 р. в Стрию, вчився в гімназії в Яслі, після чого студіював право у Львові і в Ґрацу, а філософію в Відні. Титул доктора права добув у 1911 р. у львівському університеті. В 1918 р. відкрив адвокатську канцелярію в Рудках к. Львова. В рудецькому повіті був чинний в Листопадовім Зриві і став з вибору повітовим комісарем у Рудках. У грудні 1918 вибрано його членом Укр. Нац. Ради в Станиславові з округи Рудки - Комарно. Після польської офензиви в травні 1919 р. виїхав до Відня, де став радником Військ. - Санітарної Місії при Посольстві УНР. Коли Місію зліквідовано, перейшов до Уряду ЗУНР на еміґрації, останньо в характері начальника Відділу при Державнім секретаріяті Внутр. Справ. Як співосновник Зах. Укр. Т-ва Ліґи Націй і головний його секретар був делеґатом на конґреси і засідання Гол. Ради Міжнар. Унії Т-в Ліґи Націй в Мюнхені, Празі, Будапешті, Відні і Ліоні. Повернувшись у 1923 р. до Львова, д-р Марітчак посвятився адвокатурі. З листопада 1923 р. став професором міжнародного права в Укр. Тайному Університеті у Львові (1923-1926). Як член Укр. Нар.-Трудової Партії входив у президію її, а з 1925 р. був членом УНДО і ввійшов у його Центральний Комітет. Від УНДО був учасником кількох конґресів національностей (Женева, а в 1938 р. Стокгольм).

В Союзі Укр. Адвокатів д-р Марітчак належав до виділу і до колеґії оборонців політичних в'язнів і заслужився, виступаючи зчаста в ролі правного оборонця в політичних процесах. В адвокатській Палаті у Львові був дисциплінарним речником і членом іспитової комісії для адвокатів у Львові.

Під час 1-шої совєтської окупації Галичини назначено д-ра Марітчака керівником катедри міжнародного права в львівському держ. університеті, а відтак доцентом. За німецьких часів, у липні 1941 р., був він коротко головою Львівського Обласного Управління.

В Німеччині, як діючий адвокат, виступав він оборонцем у карних справах перед амер. військовими судами в Авґсбурзі, водночас викладаючи міжнар. право в укр. Високій Економічній Школі в Мюнхені. В 1949 р. поселився в ЗДА, в Дітройті, де бере участь у гром. житті.

Згадаємо ще часті виступи д-ра Марітчака на сторінках преси, доповідь, виголошену на Міжнар. Конґресі Національностей в Стокгольмі в 1938 р. п. н. „Національтетенрехт ін Европа" та наукові праці, предложені ректоратові Укр. Держ. Університету у Львові („Питання пацифізму", „Проблеми невтралітету в 1-ій і 2-ій світових війнах").

На бенкеті в честь д-ра О. Марітчака засіло до столів понад 100 громадян, приятелів Ювілята і представників організацій. Приявних привітав голова місц. ТУП, адв. Заплітний. Молитву провів о. д-р Кнапп, парох Гемтремку й декан. Тостмайстром був мґр. Дужий. Він уміло втримував рівновагу в політично - й організаційно зрізничкованій громаді гостей, зокрема в поважній і в веселій тематиці численних промовців. Не маємо змоги поіменно назвати тих, що промовляли. Підкреслимо тільки, що дали вони різнобічні насвітлення праці Ювілята, як людини і діяча, зазначуючи велику його особисту культуру, працьовитість, гром. рухливість і патріотизм. Головною промовою треба вважати доповідь д-ра Ю. Фединського, який спеціяльно на це свято приїхав із Савт Бенд (Індіяна), де є заст. керівника универс. бібліотеки в відділі цивільного права. Працюючи разом з д-ром Марітчаком під час першої інвазії совєтів на небезпечному пості викладача в львівському університеті, він пізнав Ювілята ближче і ним зацікавився. В своїй доповіді дав він вичерпну його сильветку з теплом старого друга.

Д-р Марітчак отримав ще й чимало письменних привітань, м. і. від НТШ, від ВУАН, від редакції „Свободи", де не раз друкує свої дописі і спогади, та від інших.

Грімкі многоліттєвія під час ювілею хай заглушать голос аритметичної машини, що рахує роки людського життя, і хай Ювілят доживе до глибокої старости, зберігаючи свою теперішню вітальність і громадську рухливість! Це є напевно бажанням усіх, що оцінюючи високо щораз більш рідкісну чесноту — трудівництво для загалу — вшанували Його 70-річчя.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Дітройт, Міш.

Заклик Українсько-Американської Культурної Фундації.

Українська національна культура є могутнім фактором репрезентації українського народу, виявом його змагань і волі до звільнення від окупації. Так само українська культура поза межами нашої Батьківщини є найдоцільнішим інформатором чужого світу про Україну, її минуле і теперішній стан. Для реалізації цих завдань чотири роки тому в Дітройті створено і заінкопоровано Українсько-Американську Культурну Фундацію, завданням якої було і є тепер спонзорувати і утримувати Катедру українознавства при Вейнському стейтовому університеті.

На початку, Управа УАКФ найвищими зусиллями справлялася з своїми завданнями — комплектуванням українознавчих курсів слухачами, фінансуванням і взагалі керуванням справами Катедри при Вейнському університеті. УАКФ знаходила зрозуміння і активну підтримку від українського суспільства. Однак, за останній період, зацікавлення нашого громадянства справами УАКФ і долею спонзорованих нею українознавчих курсів катастрофально знизилося, якщо не припинилося, а у висліді це відбилося на кількості слухачів і на жертвенності українських установ і окремих осіб.

Всі дотеперішні заходи Управи УАКФ не дали бажаних успіхів, тому Управа, шукаючи виходу з такого розпачливого стану, звертається до всіх організацій і установ, всіх членів і прихильників УАКФ стати знову на захист і піддержку української культурної станиці, якою є УАКФ, а тим самим українського імени, національного пристижу. Уважаємо, що ціла українська громада Дітройту несе відповідальність за долю розпочатого нами діла.

Управа УАКФ звертається з закликом:

1) Посилати свою молодь на курси українознавства при Вейнському стейтовому університеті, та переконувати українців і неукраїнців вступати на ці курси. Після прослухання курсів — університет зараховує 12 кредитових годин і видає відповідні посвідчення.

2) Ставати членами Фундації, збирати і складати пожертви на утримання катедри та пересилати їх на рахунок Фундації в Українській Кредитовій Спілці.

3) Встановлювати стипендії у висоті 25 долярів і більше річно для студентів українців і неукраїнців, бо закінчивши курси, вони зможуть інформувати свої народи про Україну і її Культуру.

Для здобування матеріяльних засобів на покриття заборгованости і найконечніших витрат — Управа Фундації в найближчому часі влаштовує репрезентативний банкет. Докладніше про це буде повідомлено пізніше. Вже тепер запрошуємо всіх взяти участь в ньому.

Ставайте в лави культурного фронту, включайтеся в боротьбу українського народу на цьому такому важливому фронті!

За Управу Українсько-Американської Культурної Фундації:

Проф. д-р Степан Мамчур, голова

Проф. В. Кізель, секретар

Филаделфія, Па.

Святочна Марійська Академія.

Відомий культ Матері Божої в українській історії та літературі. Колись козаки, покидаючи Січ перед московськими наїзниками, забрали з собою ікону Пречистої Покрови та як найбільший скарб несли його на чужину. У поемі „Іржавець" Шевченко описав це та згадав, що і досі ця ікона Пречистої „плаче та за козаками". В новіших часах нашої історії, коли нам довелось, у великому ісході, покидати рідні землі перед новими московськими загарбниками, ми часто навіть не мали часу взяти з собою ікони Пречистої. Та глибоко у серці заховали ми культ і любов до неї. Пам'ятаємо, як Вона відвертала татарські кулі в Почаєві, пам'ятаємо про Самбірську, Зарваницьку й інші чудотворні ікони. Виявом наставлення наших душ є часті концерти-академії, що їх влаштовують наші товариства в пошану Пречистої Діви Марії. І саме така Академія, що її влаштувала Марійська Дружина Жінок ім. княгині св. Ольги при катедральному храмі у Филаделфії для вшанування 920-річчя віддання України під Похров Пречистої Марії, заслуговує на відмічення з двох мотивів.

Академія ця влаштована в першу чергу для звеличання Матері Божої та для згадки про світлі моменти нашої могутньої княжої держави, що її тодішній князь передав в опіку — під Покров Пречистої. А другий момент — Академія мистецьким рівнем і добором програми далеко відбігала від звичайно влаштовуваних Академій. На її програму зложились: коротке відкриття голови п. Олени Котович, головна промова о. д-ра Ізидора Нагаєвського, що хоч була на високому академічному рівні, подана в дуже приступній формі, своїм змістом подавала історичне обґрунтовання культу Матері Божої впродовж цілих віків, а в нашому народі зокрема. Належить підкреслити скрипкові точки знаного нашого віртуоза - скрипаля Яра Мигасюка, що виказали зрілу майстерність та глибину відчуття і в сольових точках „Граве" — Бах - Крайслер, „Аве Марія" — Шуберт-Вільгельм, „Концерт оп. 26 ґ-моль" — М. Брух, як і в тріо (сопрано скрипка, фортепіян), „Аве Марія" — Бах-Ґуно. Фортепіяновий акомпаніямент п. Наталії Котович у своїй високій музичності, не лиш створював добре доповнення мистецьких продукцій, але зливався в одно музично - вокальне відтворення краси й мелодійности поодиноких творів. Крім того п. Іванна Черняхівська відспівала „Аве Марія" — (Бах-Ґуно) у супроводі фортепіяну й скрипки та „Молитву" Франческо Дуранте, арії з опер Ксерксес — Генделя і з Тоски — Пуччіні, з великим чуттям. Гарна деклямація „Під Покров Пречистої Діви" (вірш Уляни Кравченко), виголошена відомим нашим деклятатором Пінот-Рудакевичем, була гарно допасована до цілої мистецької програми. Крім того хор 10 Відділу Союзу Українок під проводом п. Ірини Чумової відспівав 4 пісні (композиції Левицького, Кудрика, Заклинського). В програму Академії вложено найкращі твори світової музичної літератури, що підходять до того роду академій. Сам культурний уклад програми та добір творів свідчить про тонкий мистецький смак п. Наталії Котович. Ці мистецькі точки з світової музичної літератури разом з з нашими українськими піснями, наших композиторів, що їх відспівав хор, творили завершену цілість звеличання Пречистої.

Іван Скочиляс.

Торонто, Онт.

Зміна варти в Дивізійників.

В Одесі, хоч не в тій над Чорним морем, але в тій „на Квіні" уконституувалася нова Управа торонтських Дивізійників, що її обрано було на Загальних Зборах Братства кол. Вояків І УД УНА в дні 1-го грудня ц. р. На першому засіданні Управи 3-го грудня під проводом нового голови Станиці п. М. Бойка розподілено функції Управи так: В. Іваник — заступник голови, Я. Петрів — секретар, В. Дусанівський — касир, Р. Колісник — референт зовнішніх зв'язків, В. Сірський — імпрезовий референт, М. Хичій — референт суспільної опіки, П. Кудла — господар, С. Підгірський — вільний член.

Управа намітила пляни праці на найближчий час, що обіймає, між іншими, Різдвяний Дарунок для українських дітей у Німеччині, організування Коляди на допомогу українським воєнним інвалідам та приготування новорічних та карнавалових імпрез.

Я. П.

Елизабет, Н. Дж.

Нарада українців з Лемківщини

15 грудня 1957 в місцевому Народному Домі при 214 вул. Фултон відбулася нарада місцевих українців, що походять з Лемківщини, на якій обговорено справу заснування Відділу Організації Оборони Лемківщини в Елизабеті.

На нараду, що її скликано за ініціятивою Управи Відділу Організації Оборони Лемківщини в Йонкерсі, Н. Й., явилися місцеві українці - виходці з Лемківщини та кілька громадян, що походять з інших частин України — серед них бачили ми проф. М. М. Шлемкевича, ред. Я. Зарембу та інших. З-поза елизабетських українців в нараді взяли участь: містоголова Головної Управи Організації Оборони Лемківщини п. Ст. Пельц з Ню Йорку й пп. Петро Курило та Ст. Женецький — представники Відділу Організації Оборони в Йонкерс, Н. Й.

Ст. Женецький пояснив присутнім потребу заснування Відділу Організації Оборони Лемківщини в Елизабеті, де живе багато українців і давніше і новоприбулих, що походять з Лемківщини.

Метою Організації Оборони Лемківщини є:

1. Домагатися політичними акціями та маніфестаціями від Польщі повороту наших людей на українські терени;

2. Допомагати морально й матеріяльно тим українцям, які повертають з переселення до своїх рідних сіл, на рідні землі і там застають свої господарства понищені, поруйновані, а в їх хатах сидять польські осадники;

3. Провадити культурно-освітню роботу серед великої лемківської організації в Америці й Канаді.

Після живої виміни думок в цій справі між присутніми обрано Організаційний Комітет, який займеться підготовою скликання Зборів Українців з Лемківщини, на яких буде засновано Відділ Організації Оборони Лемківщини в Елизабеті. — До Комітету ввійшли: Іван Гриб, Іван Мигалик, Семен Каша та інші.

Приявні на нараді вирішили скликати Збори Лемків на суботу, 4-го січня 1958, 6-та год. вечером, в Народному Домі при 214 Фултон Стріт, про що українське громадянство Елизабету й околиці буде ще відповідно повідомлене.

При цій нагоді хочемо поділитися з українцями Елизабету приємною новинкою: приявний на нараді проф. М. Шлемкевич заявив, що в тому дні в нього гоститиме проф. Володимир Кубійович, голова НТШ, що тепер перебуває в ЗДА та що він (Кубійович), як уроджженець Лемківщини, напевно прийде на Збори Лемків і дасть доповідь про цю нашу найдальше на захід висунену волость української землі та її жителів — лемків.

Цією дорогою запрошуємо українське громадянство Елизабету й околиці численно явитися на ці Збори і тим виявити нашу солідарність з українцями в Польщі в їхніх важких змаганнях за повернення назад на свої рідні правічні землі, з яких так по-дикунськи вигнали їх поляки 1947 року.

На Збори Лемків повинні явитися численно не тільки українці - виходці з Лемківщини й тих земель, що під сучасну пору належать до комуністичної Польщі — на ці Збори повинні прийти масово українці — виходці із всіх частин України. Бо доля Лемківщини, це справа не тільки самих українців з Лемківщини — це справа всіх українців.

С. Ж.

● **Совєтський маршал Іван Конев** дістав з нагоди свого 60-річчя — орден Леніна. Він є головним командантом військ так званого Варшавського бльоку, себто всіх сателітних армій, підпорядкованих спільному з совєтською армією командуванню.

Перший Концерт

Якщо судити по нотаткам преси, то кількість імпрез в ц. р. не зменшилась. Навпаки, по деяких містах імпрезами заповнено цілий сезон всі неділі, суботи і навіть п'ятниці. Це ніби відрадне явище. Говоримо ніби, бо серед імпрез ми не бачимо виступів чільних мистецьких одиниць (Капелі Бандуристів, Театру Й. Гірняка, хору „Думка" і ін.).

Все це, напевно, впирається в нерентабельність та відсутність меценатів. Але творчість вимагає життьового руху. І саме це спричинило створити Квартет Бандуристів під керівництвом П. Потапенка. Створити Квартет з професійних мистців - бандуристів не так вже важко. Та не легкою справою є підібрати понад два десятки незнаних, призабутих і неспіваних тут пісень, відтворити їх музику та підготовити концерт для вибагливого слухача.

Треба віддати належне нашим відомим кобзарам П. Потапенкові, Є. Цюрі, П. Китастому, та В. Кучерові, що для створення програми для Квартету вони віддали протягом кількох місяців всі вільні поза працею години, щоб дати повновартісний концерт.

Перший концерт Квартету відбувся в Лондоні (Канада) 1-го грудня ц. р. Хоч дехто (на велике диво) намагався бойкотувати концерт, все ж заля місцевої домівки була переповнена.

Концерт розпочато Псальмом в староукраїнській мові, який в старовину співали кобзарі і лірники на храмових святах. І коли під звуки бандур прозвучав ліричний заспів п. Цюри, заля наче завмерла. Псалом думкою кожного переніс на рідну землю, на ті величаві храмові празники, що виявляли глибоку релігійність нашого народу.

Псалом прозвучав ніби увертюра до всього концерту. Коли бандури замовкли після ліричної пісні „Ой коли б я на той хутір доріженьку знала", моя сусідка прошептала — „чудово!"

Кожна проспівана пісня здавалась ніби кадр із фільму, що показує якийсь куточок України. Тут ми, ще раз переконалися, що сила нашої пісні в більшій мірі залежить від душевного переживання, що проривається десь з глибини серця виконавця, ніж від голосного звуку. Цим самим і пояснюється таємниця кобзарського мистецтва.

Забута пісня про те, як виряжає родина сина на війну, ніби струмом пронизала слухачів.

> Батенько виходить
> коника виводить
> Своєму сину на війну,
> А мати виходить...

Певно не одна українська мати виряжала свого сина у бій з ворогами, коли так часто прикладають до очей хустину, слухаючи цю пісню.

Квартет своїм різноманітним репертуаром дав можливість слухачам налюбуватися піснею з усіх жанрів: історичною, народно-побутовою, любовно - ліричною, думою, піснею з визвольних змагань та повстанською. Звичайно, не обійшлося і без жартівливих пісень і наших невмирущих коломийок.

Всі пісні виконано на високому мистецькому рівні, і сприйнято слухачами з захопленням. Правда, як і завжди, найбільш оплесків викликують жортівливі пісні. Отож і цим разом, коли п. п. Потапенко і Цюра проспівали про те, як старий дідок задумав одружитися, викликало це оплески і сміх. Ще більше сміху принесли несподівані досі коломийки. Для декого це були „найфайніші кавалки".

З великим надхненням проспівав П. Китастий „Думу про трьох синів". Виконати думу не кожному вдасться, бо вона: співається, промовляється і приспівується. Складна вона ще й тим, що засобами інтонації голосу треба створити ту добу, про яку розповідається в думі. П. Китастому вдалося створити повний образ скривдженої матері і не мудрих трьох синів.

Перший концерт стверджує, що Квартет є повновартісною мистецькою одиницею, і пошкодує той, хто не послухає її цікаву й різноманітну програму, яка нагадує нам наші села, степи та байраки...

А якже слухачі оцінили концерт?

Третина присутніх склали пожертви на Фонд Капелі Бандуристів на покорож по Европі. Такої високої оцінки вони справді заслужили.

Ол. Зозуля.

● **Часописи пригадують,** що 25 років тому, коли президент ЗДА Гувер ловив рибу на Флориді і в Джорджії, ніхто не нарікав, що він є „тільки частинним президентом". Президент Ф. Д. Рузвелт також часто відпочивав, але ніхто не закидав йому цього, як роблять тепер демократи у відношенні до Айзенгавера.

14 — Посвячення в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж., відпочинкового табору Юного ОДУМ-у.

— День Українського Народного Союзу в Шикаґо, в городі св. Миколая.

20 — Прийняття в УНДомі в Ню Йорку з нагоди повороту до ЗДА през. д-ра Ст. Витвицького.

— Українське Спортове Товариство з Филаделфії „Тризуб" прийняте до Американської Професійної Футбольної Ліґи.

21 — 4-ий Конґрес українців Арґентини в Буенос Айрес. Голова — проф. Євген Онацький.

27 — З'їзд духовенства і вірних УАПЦеркви у Великій Британії, в Олдгамі, Ланкашир, Англія.

СЕРПЕНЬ

— Зорганізування УХРухом в Европі 12 паломництв до Люрду з нагоди 1,000-річчя Християнства України.

1-28 — 4-ті курси українознавства на Союзівці.

2-4 — Зустріч Пластунів із ЗДА й Канади в Грефтон, Онт., Канада, з участю д-ра Ол. Тисовського і Нач. пластуна Северина Левицького.

4 — „Союзовий День" в Клівленді. 2.000 приявних.

14 — Євген Шуган і Орест Стасюк, два юнаки, згинули трагічно на шляху б. Елленвіл, Н. Й.

16 — Д-р Микола Ковалевський, кол. міністер земельних справ УНР, помер в Інзбруці, Австрія, в 65 році життя.

22 — Річні Збори Крайової Централі КУК у Вінніпеґу, Канада. Голова — о. д-р Василь Кушнір.

25-31 — Активна участь українських вчених в 7-му Міжнародному Конґресі літературознавців в Гайдельберґу, Німеччина.

ВЕРЕСЕНЬ

30 серпень - 1 — 7-мий З'їзд Об'єднання Демократичної Української Молоді в ЗДА (ОДУМ), в Ню Йорку. Голова — Леонід Чудовський.

31 серпня - 2 — Конвенція Ліґи Української Молоді Північної Америки, з участю міністра М. Стара-Старчевського з Канади, в Дітройті. Голова — Євген Драґінда з Дітройту.

31 серпня - 1-2 — Загальний З'їзд делеґатів Братства І Дивізії УНА в ЗДА на Союзівці. Голова — Іван Скіра, Филаделфія.

— 6-ий Всеамериканський Здвиг Спілки Української Молоді Америки (СУМА) на оселі в Еленвіл, Н. Й., і на оселі Діброва б. Дітройту, Миш.

8 — Т-во ім. М. Драгоманова, 181-ий Відділ УНСоюзу, у Менвіл, Р. Ай., святкувало 50-річчя свого заснування.

15 — „Запоріжська Січ", 192-ий Відділ УНСоюзу в Геркімер, Н. Й., святкувало 50-річчя існування.

21 — 21-ий Конґрес Центрального Союзу Українського Студентства (ЦЕСУС) в Парижі. Голова — Е. Бродацький (Лювен).

22 — Спортове Т-во „Україна" в Монтреалі, Канада, здобуло титул футбольного чемпіона Канади на 1957 рік.

27 — Д-р Вол. Кубійович, ген. секретар НТШ й голова Европейського Віділу НТШ в Сарселі у Франції, прибув до ЗДА.

ЖОВТЕНЬ

4 — Вищий суд стейту Ню Джерзі в Джерзі Сити відкинув скаргу проф. М. Чубатого проти УНСоюзу, як видавця „Свободи", на 600,000 долярів, за образу в статтях проф. Р. Смаль-Стоцького з 1955 року на тему писань п. Чубатого про митр. Полікарпа.

5 — Загальні Збори Об'єднання Українських Лісників і Деревників (ОБУЛІД) в Ню Йорку. Голова — Іван Вінтоняк.

6 — Участь хору „Кобзар" із Филаделфії у Дні Національностей на Мейфлавер II у порті Ню Йорку.

12 — Д-р Лев Ребет, гол. редактор „Українського Самостійника", чільний член ОУН, помер у Мюнхені у 45 році життя.

12-13 — Наради й зустрічі УНСоюзу з українським громадянством в Канаді.

13 — Мирослав Скала-Старицький, оперний співак із Брюсселю, Бельгія, виступив із концертом в Тави Голлі, Ню Йорк.

19 — Конґрес 35-ох братських організацій з стейту Ню Джерзі, в Атлянтік Сиіті, з активною участю УНСоюзу.

— Український Республіканський Комітет в стейті Ню Джерзі святкував своє 10-річчя в Нюарку, Н. Дж.

20 — Амврозій Головач, українсько-канадійський посол, прибув на Генеральну Асамблею ОН до Ню Йорку, як парляментарний обсерватор канадійської делеґації.

23 — Ія Мацюк, сопрано з Бразилії, виступила з концертом в Ню Йорку.

— Проф. Лев Добрянський, голова УКК, передав у Вашинґтоні меморіял у зв'язку з конференцією Айзенгавера з англійським прем'єром Мекмілленом.

26-27 — Всі молодняцькі організації, заходами Координаційної Комісії, уладили в Ню Йорку спільно легкоатлетичні змагання, музично-вокальний вечір і баль.

ЛИСТОПАД

1 — Нарада представників Американських Слов'янських Наукових Товариств з ініціятиви та активною участю НТШ в Ню Йорку.

2-3 — Листопадові Академії в усіх центрах скупчення українців в ЗДА і всьому вільному світі.

4 — 34-та Міжнародна Жіноча Виставка в Ню Йорку з активною участю Українського Виставового Комітету. 9-го — Український День.

5 — Маруся Бек здобула перше місце у виборах на радних міста Дітройту, Миш., — голова Ради і заступниця посадника.

7 — Демонстрація представників поярмлених народів під будинком сов. делеґації в Ню Йорку з активною участю українців, з нагоди 40-ча московського терору.

— Маніфестаційні сходини в Ню Йорку Паризького Бльоку з участю през. д-ра Ст. Витвицького.

9 — Посвячення власного будинку 120-го Відділу УНСоюзу в Аліквіппі, Па.

10 — Вистава творів учнів Української Мистецької Студії з Филаделфії, Па., в ЛМ-Клюбі в Ню Йорку.

12 — Конференція українських Католицьких Єпископів в Торонто, Канада, з участю 7 владик.

15-16 — 8-ий річний конґрес Загально-американської Конференції для боротьби проти большевизму в Питсбурґу, Па., з активною участю українців.

18 — О. Мітрат Олександер Малиновський, ген. вікарій, помер в Радфорді, Йоркшир, Англія, в 68 році життя.

20 — Збори Ради Директорів Українського Інституту Америки в Ню Йорку. Голова — Володимир Джус.

— Д-р Володимир Галан, голова ЗУАДКомітету, обраний віце-президентом КАРЕ.

23 — Загальні Збори Центрального Об'єднання Буковинських Українців ЗДА, в Ню Йорку. Голова — інж. Ів. Жуковський.

— Політична і Дирекційна Рада УКК звільнила проф. М. Чубатого з становища редактора англомовного журналу УКК „Український Квартальник".

24 — Академія в Ню Йорку з нагоди 15-річчя постання УПА.

27 — Політична нарада в Мюнхені в справі скликання Світового Конґресу вільних українців у 40-річчя української державности.

ГРУДЕНЬ

29 листопада - 1 — 4-ий Крайовий Пластовий З'їзд у Филаделфії, Па. Голова Крайової Пластової Старшини — д-р Ярослав Падох.

— 3-тя Конференція СУСТА в Нюарку

4 — Приїзд до ЗДА з Мюнхену голови ВО УНРади М. А. Лівицького. 15-го — перший публічний виступ на вічу в Ню Йорку.

7 — Дирекційна Рада ЗУАДК-ту у Филаделфії. Висловлення довір'я голові д-рові В. Ґаланові й Екзекутиві.

— Відсвяткування у Филаделфії 75-річчя ред. Вол. Лотоцького і 50-річчя його громадської праці.

14 — Святочний Вечір в УНДомі в Ню Йорку з нагоди 40-річчя віднови українських Збройних Сил.

— Наукова конференція НТШ у Ню Йорку, присвячена 120-річчю появи „Русалки Дністрової".

— Комітет Українців Канади вислав депешу до Секретаріяту НАТО у зв'язку з конференцією НАТО в Парижі в справі визнання самостійности складових Республік СССР.

15 — УВАН відзначила книжку Юрія Клена, як найвизначнішу українську книжку в Канаді за 1957 р.

20 — Головою УВАН в Канаді, у Вінніпеґу, став проф. Ярослав Рудницький.

21 — Нукова конференція УВАН в Ню Йорку, присвячена 100-річчю народин Д. І. Багалія.

22 — Святочний вечір в УНДомі в Ню Йорку у честь Михайла Грушевського.

22 — Посвячення в Ню Йорку нової церкви св. Тройці УАПЦ в Америці.

28 — Наукове засідання присвячене пам'яті проф. Іларіона Свєнціцького.

28 — Наукове засідання НТШ з доповіддю проф. В. Кубійовича про проблеми української наукової політики.

29 — Відкриття виставки образів Л. Морозової і С. Литвиненка в ЛМК в Ню Йорку.

Совєти хочуть посилення торгівлі з Німеччиною

Бонн. — Совєтський уряд запропонував Західній Німеччині підписання торговельного договору, за яким торговельний оборот між тими двома державами мав би осягнути протягом найближчих трьох років суму 3,900,000,000 марок, себто 928,000,000 дол. У договорі були б докладно специфіковані товари якими обидві країни мали б обмінятись у роках 1958-1960. Совєти хочуть дістати від Західньої Німеччини хемікалії, текстильні вироби, еталь і сталеві вироби та різні машини і машинові частини. В заміну пропонують збіжжя, залізну руду, нафту, олово і т.п. Ці пропозиції привіз до Бонну д-р Рольф Лягр, який від липня ц.р. очолює західньо-німецьку делегацію, що з різними перервами переговорює в Москві про три справи: затіснення торгівлі, репатріяцію німців з СССР і відкриття консулятів. У найдразливіній справі, в якій Совєти спершу не поступалися — повороту 80.000 німців з теренів, що їх окупували большевики під кінець останньої війни — німці осягнули те, що Москва приказала Східній Німеччині дати репатріяційні полегші бажаючим виїхати на Захід, при чому німці з окупованих Совєтами теренів (Східня Прусія) зможуть індивідуально старатися за виїзд. За газетними коментарями, з весною 1958 року прийде до підписання договору між СССР і Західньою Німеччиною. При цій нагоді звертають увагу, що в останньому часі також Франція й Італія підписали з Совєтами нові торговельні договори.

Москва продовжує свою „мирову офензиву"

Москва. — Совєтське міністерство закордонних справ розіслало всім урядам у світі, 82-ох держав, заступлених в Об'єднаних Націях, та інших незаступлених, текст промов Андрея Громика і Нікіти Хрущова з останньої московської сесії Верховного Совєту. У цих своїх виступах названі речники СССР відкинули заклик Паризького з'їзду НАТО, щоб СССР продовжував з західними країнами переговори над справою міжнародного роззброєння на форумі Об'єднаних Націй, а, коли це не вдасться, то щоб уладити в цій справі конференцію міністрів закордонних справ великодержав Заходу і СССР. Замість цього Совєти пропонують скликати надзвичайну сесію Об'єднаних Націй (82-ох членів!) або відбути нову конференцію „на вершинах". Совєтське міністерство закордонних справ просить всі уряди „уважно перестудіювати" совєтські пропозиції та „передумати їх". Ясно, що цей новий крок має на меті те саме, що подібні попередні заходи: пропагандивний ефект.

ПОДЯКА

Передчасно, безжалісно, жорстоко скосила смерть МОЮ НАЙДОРОЖЧУ ДРУЖИНУ

Анну ТЕСЛЯ

досвідчену безмежним терпінням, примирену з Богом у святріздвяний час, далеко від рідного краю, що снився в снах, що леліяв у мріях.

Хоч велике горе нас гнете, спішимо зложити подяку всім, що спішили нам з помічою, з розрадою, з потіхою.

Найперше дякуємо ВПреподобному о. деканові Ст. Баландюкові за відвідування хворої в хаті і в шпиталі, за слова потіхи і поради, співчуття та за величаві похорони.

Щиро дякуємо ВПоважаному п. д-рові Вол. Герентові, що кожної днини відвідував хвору, та намагався за всяку ціну рятувати життя людини, хоч рятувати не було можливе.

Дуже дякуємо Дорогим П-ву Мусіям за всі добродійства під час довгої недуги недужої.

Дякуємо Дорогій П-ні Ст. Тимчишин за те, що в останніх днях і ночах життя не відступала від недужої та за її золоте спочутливе серце.

Дякуємо за часті відвідування та за усмирювання болів ВПоважаним Паням Марті й Івані Заячківським, П-ву Платошам, Соболям, Баландюкам, ВП. Пані Н. Романишин, ВП. Олі Жевко та ВП. п. меценасові В. Грицині.

Дякуємо за квіти П-ву Стратичукам, Заковоротним, Зелезам, Веселим, Бучакам, Біликам, Мусіям та товаришкам праці.

Дякуємо ВПреподобному о. П. Івахові й усім за гарячі молитви, за сльози, за співчуття і в першу чергу за Служби Божі, жертвовані за спокій душі нашої Нусі.

Дуже дякуємо п. Ол. Пришляковї та всьому хорові за відспівання Парастасу з Панахидою.

Ми і Покійна з-поза світів, з небесних висот, з місця, де вже нема ні болю, ні страждань — дякуємо усім, що були з нами, в горем насичений час, в смутку і печалі особисто чи думкою, складаємо щире сердечне Спасибі.

Горем пригнетені:
ІВАН — чоловік
СИДОНІЯ — мама
ВОЛОДИМИР — шваґер з дружиною КАРОЛІНОЮ та сином РОМАНОМ

КЛІВЛЕНД, О. — 240 Відд. ім. Є. Коновальця повідомляє усіх своїх членів, що Річні Загальні збори відбудуться в неділю, 5-го січня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в залі УНДому — при В. 14-ій вул. З уваги на важливі організаційні справи, присутність членів обов'язкова. Радо вітатимемо гостей, які цікавляться життям нашої організації. На випадок, коли більшість членів не з'явилася б на час, збори відбудуться одну годину пізніше, без огляду на число присутніх. — Управа.

ПІТСБУРГ, Па. — Т-во ім. В. Хмельницького, Відд. 118, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що Річні збори відбудуться в неділю, 5-го січня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в церковній залі при Doerr St. ч. 44 N. S. Порядок нарад: звіти з діяльності Відділу за 1957 рік, фінансовий і Контр. Комісії, уділення абсолюторії уступаючій Управі; вибір нової Управи на 1958 р., внески і запити. Проситься про обов'язкове прибуття членів. — І. Корбецький, предс.; М. Мощак, кас.; С. Вілинський, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Річні збори Б-ва св. І. Хрестителя, Відд. 270, відбудуться в неділю, 5-го січня 1958 р., о год. 3-ій по пол., в домівці УНДому при 433 Hoboken Ave. Проситься членів взяти участь в цих зборах. На порядку: звіти уряду і Контр. Комісії з діяльности за 1957 рік та вибір нової Управи на 1958 рік. — Т. Гіль, предс.; М. Варан, кас.; С. Островський, орг. член; В. Вутковський, рек. секр.

КЕНТОН, О. — Т-во ім. Т. Шевченка, Відд. 115, повідомляє, що Річні загальні збори відбудуться в неділю, 5-го січня 1958 р., о год. 5:30 по пол., у залі при укр. Кат. церкві на Gibbs Ave. Проситься усіх прибути, буде вибір нової Управи Відділу й інші важливі справи. — М. Скубек, предс.; В. Волощук, кас.; П. Бабич, секр.

РОЗШУКИ

Пошукую МИХОДА РУДЕРУК пох. з с. Микулич, пов. Володимир Волинський. Має бути в New Jersey або New York State. Хто знав би про нього, або він сам, прошу повідомити: Oleksa JAKYMIUK 22 Cherman Street Passaic, N. J.

Пошукую брата ВАСИЛЯ ЯКИМЮКА. Має жити в Канаді. Хто знав би про нього, або він сам, прошу повідомити: Oleksa JAKYMIUK 22 Cherman Street Passaic, N. J.

Пошукую ОЛЕКСУ СЕМЕНЮКА, зі с. П'ятидень, пов. Володимир Волинський. Має жити в Англії. Хто знав би про нього, або він сам, прошу повідомити: Oleksa JAKYMIUK 22 Cherman Street Passaic, N. J.

Пошукую КОСТЯ ШУМСЬКОГО, зі села Дуброва, пов. Калуш, Зах. Україна. Пошукує його тетя Анна Кеменош з Філадельфії. Mrs. A. KEMENOSH 5640 N. Lawrence St. Philadelphia 20, Pa. Заграничні часописи прошу передрукувати.

Пошукую рідного брата НИКОЛАЯ МАНДРО, з села Посада Риботицька, повіт Добромиль, Зах. Україна, який ма би бути в Західній Німеччині.

Також пошукую двоюрідного брата ТЕОДОРА ТРУШ (з дому КОСЦІВ), з села Посада Риботицька, пов. Добромиль, Зах. Україна, який правдоподібно також був в Німеччині, місцеості, не знаю. Хто знав би про них, або вони самі, прошу писати на адресу: Peter MANDRO 1909 E. 30th Street Lorain, Ohio, USA Закордонні часописи прошу передрукувати.

Пошукую рідного тата Михайла РОМАНСЬКОГО ПАВЛОВИЧА, який перебував у Німеччині від 1943 р. до 1948. Пох. з с. Орів, область Дрогобич, район Сколе. Він правдоподібно виїхав до ЗДА, або Канади. Хто знав би про нього, або він сам, прошу голоситись на адресу: Semen WARAGASZ 1500 W. Chestnut Street Chibago 22, Ill.

Пошукую ЙОСИФА КУШНІРА, уродж. в с. Ушковичі, пов. Перемишляни, Зах. Україна. Хто знав би щонебудь про нього, або він сам, прошу звернутися на адресу: Анна ЛАНЬДЯК 46 Ellis Avenue Irvington 11, N. J. Інші часописи прошу передрукувати.

Спорт

ТРИЗУБ — ЧЕМПІОНОМ ПРОФ. ЛІҐИ ЗДА

Філядельфія, 15 грудня (УС) — Першенство професіоналів за чашу ЗДА, Стадіон Едисон Клирфілд, глядачів 1,500, суддя — Ді Альбіс (Бруклин).

УСТ Тризуб — добув чемпіонат АФЛіґи, ремісуючи свої останні змагання осінньої сезону в завзятих „дербі Філадельфії" з Угрік Тракерс 1:1 (1:0). На чолі показника табелі вдержались Тризуб і Гакоаг, маючи на додатньому конті, рівне число точок — 14. Децидуючим фактором було відношення воріт — Тризуб 23:8, Гакоаг 30:12. Українці завдяки кращій середній воріт 2,2, проти 1,75 (Гакоаг) стали першуном сезону 1957. Олександер Чайка — бомбардир Тризуба з 25 мін. першої відслони подбав про ведення 1:0. У другому таймі Угрік Тракерс вирівняє 1:1 — стрілом Гюджа. Змагання відбулися на сильно розмоклому грищі, були гострі, завзяті і в стильному більшому обидвох залогах. Звичайно, як в кожних змаганнях з Угрік Тракерс, противник надуживав в децидуючих моментах фізичної сили. Обидва напади знаходили добре криття при чому змагуни Тризуба виразно грали без щастя, стріляючи кількакратно в грані воріт (Чижович, Чайка, Гарасим). Тризуб — виступив далі без свого середнього помічника, контуженого Рача, якого заступив Е. Чижович II. Незле презентувався дебют нового крайника Гливи.

Команди Тризубу заступили в складі: Кулішенко, Гарасим, Куденко, Гарасим, Чижович II, Варга I, Варга II, Чижович III, Чайка, Бугар, Чернявський, Глива, Мицик, Айлі, Леві.

Угрік Тракерс — Дідріксен, Мек Кени, Вілкінсон, Олівер, Мек Фарленд, Ембергер, Екгардт, Гюджіс, Ферріс, Кассано, Дуффін, Мек Логлін, Дунн, Паркер, Клек, Венетто.

Інші висліди АФЛіґи — першенство: Помпеї Балтимор — Фолл Ривер 2:1, Люзітано Людлов — Фалконс Елизабет 3:1, Угрік Тракерс — Помпеї Балтимор 2:0, Бруклеттен — Люзітано Людлов 4:2, Угрік Тракерс — Італія Бруклин 2:0.

Чаша Люіса — Гакоаг — Нюарк Португідс 6:3, Фалконс Елизабет — Бруклеттен Галіція 0:0. До фіналу входять — Угрік Тракерс і Тризуб — обидві команди м. Філадельфії.

Богдан Прудиус.

НАЙВАЖЛИВІШІ ПОДІЇ У 1957 Р.

(Закінчення зі стор. 2-ої)

президента Юнії Шоферів Бека.

ТРАВЕНЬ

14 — Звернення Президента до народу в справі військового бюджету проти обмеження його в Конгресі.

ЧЕРВЕНЬ

3 — Рішення Найвищого Суду про використування актів ЕфБіАй в деяких судових справах.

17 — Рішення Найвищого Суду про обмеження слідчих прав Конгресу.

СЕРПЕНЬ

27 — Програ Республіканської партії у виборах до Сенату в стейті Висконсін.

29 — Прийняття Конгресом закону про Громадянські права.

ВЕРЕСЕНЬ

3 — Покликання губернатор стейту Аркенсо Фобусом крайової ґвардії для охорони вступу до школи негритянських учнів у Литтл Року.

24 — Вислання през. Айзенгавером війська для переведення шкільної інтеґрації в Литтл Року.

ЖОВТЕНЬ

4 — Вибір скомпромітованого Сенатським слідством Джіма Гоффи головою Юнії Шоферів.

21 — Непевність на біржі з уваги на господарську ситуацію країни.

ЛИСТОПАД

12 — Аллей Стівенсон погодився стати консультантом у справах закордонної політики.

14 — Зменшення дисконта федеральними банками для облегшення банкового кредиту.

25 — Недуга Президента після привітання марокканського короля Мохаммеда V на летовищі.

ГРУДЕНЬ

6— Невдачне випущення штучного сателіта на Флориді.

— Виключення юнії шоферів з Американської Федерації Праці-Конгресу Індустріяльних Організацій.

9 — Початок 4-денного страйку підземок в Ню Йорку.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Т-во „Клюб Поступовий, Від. 70, повідомляє, що Річні збори відбудуться в суботу, 4-го січня, о год. 7-ій веч. в УНДомі — 433 Hoboken Ave. Просимо всіх членів взяти участь у річних зборах. — І. Патуляк, предс.; П. Костик, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. — Т-во „Укр. Січ", Відд. 39, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 5-го січня 1958 року, о год. 3-ій по пол., в УНДомі. В суботу, 4-го січня, від год. 7-10 веч. і в неділю, 5-го січня, від год. 12-3 по пол. можна вплачувати вкладки. Зараз по скінченні місячних зборів, відбудуться Річні збори. Просимо всіх членів обов'язково прибути. На денному порядку: відчитання протоколу з попередніх Загальних зборів, звіти уступаючої Управи і Контр. Комісії, уділення абсолюторії уступаючій Управі, вибір нової Управи на 1958 рік, внески і запити. Управа просить складати на фонд і передплату дитячого журналу „Веселка", як також складати Над. Даток на УККА на руки п. М. Ковбасюка, як також пожертви на ЗУАДК. — Управа.

ДЖАНСОН СИТІ, Н. Й. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 21, повідомляє, що „Річні збори відбудуться в неділю, 5-го січня, о год. 2-ій по пол., в залі St. John Memorial Center. Проситься всіх членів явитися на збори та вислухати цілорічного звіту урядників і вибрати новий уряд на 1958 рік. — М. Гулячок, предс.; П. Садовець, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Річні звичайні збори Т-ва „Культура", 457 Відд., відбудуться в п'ятницю, 3-го січня 1958 р., о год. 730 веч., в залі Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку — 149 2-га Евеню (1-ий поверх). — І. Керницький, гол.; Т. Шумилович, секр.

Посмертні Згадки

АНТІН ФЕДИК, довголітній член Т-ва ім. І. Франка, Відд. 72 УНСоюзу в Titusville, Pa., помер, дня 6-го грудня 1957 р., на 75 році життя. До УНСоюзу вступив 1916 р. Покійний походив з с. Кліцко, пов. Комарно, Зах. Україна. Похорон відбувся, дня 10-го грудня, з пох. заведення до церкви, а звідси на цвинтар. — В. І. П!

МИХАЙЛО ПЕТРИШИН, член Б-ва св. Юрія, 239 Відд. у Філадельфії, помер, дня 7-го грудня 1957 р. Покійний нар. 1888 р., в с. Городище, пов. Самбір, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Марію і дві замужні доньки Софію і Ольгу. Похорони відбулися 11-го грудня 1957 р. Тлінні Останки спочивають на цвинтарі Oakland Cemetery у Філадельфії. — В. І. П! М.Ковальчук, секр.

МИХАЙЛО ХАВЛЯК, член 219 Відд. в Ніоарку, помер 27-го листопада 1957 р., на 68 році життя. Покійний походив з с. Тирява, пов. Скала, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Анну, сина Василя, доньки Марію і Осиру та 4-ох внуків. — В. І. П! М. Юрів, секр.

МАРІЯ ГРИШКО, членкиня 409 Відд. УНСоюзу в Dunmore, Pa., померла 7-го грудня 1957 р. Покійна нар. 1895 р., в селі Віднів, Закарпатська Україна. Полишила у смутку чоловіка Ілію, сина, 8 доньок, 7 внуків, 2 братів Миколу, Андрія і 2 сестри Єву і Марію. — В. І. П! І. Гришко, секр.

ТАРЗАН, ч. 3990. Жорстока осторога.

— Якщо хочете йти далі, — сказав мавполюд з ентузіязмом, — я вам допоможу...

— Що! Чи ви не збожеволіли? — відпалив Лінтон. — Ми щасливі, що залишились живі...

— Байдуже, — відповів Стів. — Погоджуємося. Але я вас перестерігаю, що страх тубільців може й оправданий. Духи, ні... Але в руїнах може хтось мешкати!